

چکیده:

مس ، سرب ، نیکل از فلزات سنگین می باشند که اثرات سمی آن در گیاهان مختلف از لحاظ جنبه های مختلف فیزیولوژیکی ، بیوشیمیایی ، مولکولی ، سلولی و ژنتیکی در حال بررسی است .

در این پژوهش ، اثر سمی نیکل ، مس و سرب به روی برخی از فعالیتهای فیزیولوژیکی گیاه *Brassica napus* L. در دو رقم pF و Hyola 401 مورد بررسی قرار گرفت . محاسبات آماری در سطح $p < 0.05$ و $p < 0.01$ معنی دار بودند و نتایج نشان داد که این فلزات سنگین اثرات قابل توجهی به روی رشد گیاه ، اعم از جوانه زنی و خروج ریشه چه در هر دو رقم دارد .

در گیاهان تیمار شده با نیکل شاخص های رشد از جمله طول ساقه - طول ریشه - سطح برگ ها و نیز وزن تر و خشک در هر دو رقم کاهش یافت . میزان کلروفیل a و b کاسته شد که این کاهش در کلروفیل a بیشتر از کلروفیل b بود . در خصوص میزان فعالیت آنزیم های پراکسیداز و کاتالاز تحت اثر این فلز در هر دو رقم افزایش مشاهده گردید . که این افزایش فعالیت در ریشه بیشتر از اندام هوایی بود . میزان پرولین در هر دو بخش اندام هوایی و ریشه افزایش یافت که باز هم در ریشه این افزایش بیشتر مشاهده گردید و این پارامتر به عنوان شاخص خوبی برای ارزیابی شدت تنش این فلز سنگین بود . میران پروتئین نیز در هر دو بخش اندام هوایی و ریشه افزایش یافت .

یون های مورد مطالعه در این پژوهش عبارت بودند از نیکل - آهن - منگنز - و پتاسیم که در اثر تنش بر میزان یون نیکل در هر دو رقم گیاه افزوده شد که در ریشه گیاهان بیشتر از اندام هوایی بود و در خصوص سه یون دیگر (آهن - منگنز و پتاسیم) از میزان آنها کاسته گردید . در مجموع می توان از کلیه آزمایش های انجام شده در این پژوهش در مورد این دو رقم گیاه چنین نتیجه گرفت که تحت تنش فلز سنگین نیکل ، در بیشتر پارامترهای مورد سنجش رقم pF دو صفر نسبت به رقم Hyola 401 مقاوم تر و بردبارتر بود . جهت تعیین تاثیر سرب بر مقدار کلروفیل a, b و کل کلروفیل برگ و یونهای کلسیم و آهن و انباشتگی یون سرب در ریشه و اندام هوایی کلزا ، آزمایشی بر روی دو رقم (Hyola 401, pF7045.91) انجام شد که نتایج آن به شرح زیر بوده است .

نتایج حاصل از این تحقیق نشان می دهد که از لحاظ مقدار کلروفیل در برگ هر دو رقم با افزایش غلظت سرب محلول غذایی نسبت به شاهد کاهش معنی داری در سطح $p < 5\%$ وجود دارد. با مقایسه میانگین هامشخص گردید که درصد کاهش مقدار کلروفیل a, b و کل کلروفیل در برگ رقم pF بیشتر از رقم Hyola می باشد . سرب پیوندی قوی با N - پروتئین و لیگاندهای S- برقرار می کند و مانع سنتز کلروفیل و همینطور غلظت 50 میکرومول بر لیتر سرب مقدار کلروفیلها را در برگ خیار کاهش می دهد. از طرف دیگر محققانی ضمن مطالعه اثر سرب بر دو گونه (Vetveria nemoralis و Vetveria zizanioides نشان دادند که مقدار کل کلروفیل هر دو گونه کاهش پیدا کرده است و مقدار کل کلروفیل گونه Vetveria zizanioides در غلظتهای 1- g. l⁻¹ و 11 و 9 کاهش یافته است ولی در مورد گونه Vetveria nemoralis در غلظتهای 1- g. l⁻¹ ، 11 ، 9 و 7 مقدار کل کلروفیل کاهش یافته است . بر این اساس آنها بیان کردند Vetveria zizanioides نسبت به سرب مقاوم تر از گونه Vetveria nemoralis می باشد. بر اساس این بررسیها می توان نتیجه گرفت که رقم Hyola نسبت به سرب بردبارتر از رقم pF می باشد . اثر تیمارهای متفاوت کلرید مس (200 , 250 , 300 , 350 , 400, 450, 500) 0 , 10 , 50 , 100 , 150 میکرو مولار بر روی درصد جوانه زنی بذور دو رقم کلزا (Hyola 401 , pF00) و همچنین میزان تاثیر غلظتهای مختلف کلرید مس (0 , 100 , 300 , 500) میکرومولار بر روی غلظت پرولین و فعالیت آنزیم های پراکسیداز و کاتالاز در اندامهای هوایی و ریشه همان دو رقم در شرایط گلخانه ای مورد بررسی قرار گرفت . در مجموع در پاسخ به تیمارهای مس مشاهده شد که با افزایش غلظت مس درصد جوانه زنی کاهش ولی و غلظت پرولین و فعالیت آنزیم های پراکسیداز و کاتالاز افزایش می یابد . و این افزایش در رقم pF بیش از Hyola و در ریشه ها بیش از برگ بود . نتایج حاصل از پارامترهای بررسی شده در هر دو رقم تفاوت معنی داری نشان داد . یکی از ساز و کارهای بیوشیمیایی موثر در خصوص جوانه زنی بر پاسخ متفاوت رقم های pF , Hyola به تنش فلز سنگین مس را می توان به تفاوت آنها از نظر میزان اثر سمی مس در این ارقام نسبت داد . به نظر می رسد تنش فلز سنگین در طی مرحله طوقه ای گیاه قادر به القای سنتز قابل ملاحظه پرولین و القای تغییراتی در فعالیت سینتیک آنزیمهای پراکسیداز و کاتالاز در رقم های مورد مطالعه می باشد . با توجه به مطالب فوق می توان چنین نتیجه گرفت که رقم pF مقاومتر از Hyola است .

سنگهای سولفاته نیکل از معادن زیر زمینی استخراج می گردند و طی فرآیندهای آزاد سازی ، شناور سازی و جداسازی مغناطیسی ، نیکل از سنگ معدن خود جدا می شود .

نیکل در نتیجه نزولات جوی از طریق اتمسفر و یا از طریق آب های سطحی ، فاضلاب های شهری ، فرسایش طبیعی خاک ها و صخره ها به هیدروسفر وارد می شود .

باران های اسیدی سبب فعال شدن نیکل در خاک و افزایش غلظت نیکل در آب های زیر زمینی و نهایتاً منجر به افزایش جذب این ماده و سمیت آن برای میکروارگانیسم ها ، گیاهان و جانوران می گردد . (Parker 1972) .

گیاهانی که در خشکی رشد می کنند ، نیکل را به وسیله ریشه های خود از خاک جذب می کنند . غلظت نیکل در بیشتر پوشش های گیاهی از 0.5 تا 5 میلی گرم بر کیلو وزن خشک گیاه می باشد . میزان جذب نیکل از خاک توسط گیاه ، بستگی به پارامترهای مختلف ژئوشیمیایی و ژئوفیزیکی دارد که عبارتند از نوع خاک ، pH خاک ، رطوبت ، ترکیب مواد آلی خاک و غلظت نیکل قابل استخراج خاک . گیاهان آبرزی نیز قادر به جذب و تجمع نیکل در خود هستند .

مقادیر بالاتر رس و یا مواد آلی و pH بالا شدیداً سبب اتصال فلزات به خاک می شود و مدت باقی ماندن آنها را در خاک طولانی تر می کند . در حالی که کاهش pH کمبودهوموس و میزان رس موجود در خاک قدرت تحرک و توانایی دسترس زبستی گیاه را برای جذب فلزات سنگین افزایش می دهد . نیکل عنصر بسیار سمی برای گیاهان است و باعث زردی رنگ برگها گردیده و مخصوصاً در تولید جو ، شلغم ، هویج و چغندر تأثیر منفی داشته و میزان تولید را به شدت کاهش می دهد. (Parker 1972)

نیکل به شکل معدنی آن به آسانی از طریق ریه ها وارد بدن انسان می شود . مسمومیت حاد ناشی از بخارات نیکل تتراکربونیل سبب سرگیجه ، تنگی تنفس ، سردرد (ناحیه پیشانی) و حالت تهوع می گردد که معمولاً وقتی شخصی در هوای آزاد قرار می گیرد این حالت ها از بین می رود . در هر حال بعد از ۱۲ تا ۳۶ ساعت شماره گلبول های سفید خون بالا می رود و درجه حرارت بدن ممکن است زیاد شود و درد قفسه سینه ، سرفه خشک و تنگی نفس عادی شده و در نهایت بیماری شروع می شود .

مسمومیت مزمن نیکل و ترکیبات آن در دزهای بالا سبب تولید سرطان ریه و سینوس ها می شوند و این بیشتر در مورد اشخاصی است که با ترکیبات نیکل برای مدت طولانی سروکار دارند .

